

Suksessformelen bør gjentas

Både de to presidentkandidatene og Psykologforeningens nåværende politiske ledelse er enige om at noe må gjøres for å bedre forholdene i spesialisthelsetjenesten. Spørsmålet er altså ikke om, men hvordan vi skal få til endring.

TEKST

Helene Kindle-Skau

PUBLISERT **24. september 2019**

EMNER

Presidentkamp

Helene Kindle-Skau

Politisk påvirkningsarbeid er komplekst fordi det jobbes på flere nivåer samtidig. Det Skard og Høstmælingen forsøker i denne presidentkampen, er å formidle hvilken påvirkningsstrategi de vil velge for å nå ønsket endring i spesialisthelsetjenesten, og hvordan de samtidig vil ivareta foreningens øvrige oppgaver.

Intrikat påvirkningsarbeid

Det blir litt som at to klinikere skulle redegjøre for hvordan man skal gå frem for å skape endring hos en pasient, terapeutisk i en klinisk setting, og samtidig redegjøre for hvilke tiltak de ville sette inn utenfor terapirommet for å øke sannsynligheten for at endring inntreffer uansett. Denne redegjørelsen skal gjøres kortfattet til en gruppe som i hovedsak ikke har jobbet med klinisk endringsarbeid. Det er ikke lett, og kanskje klarer ikke vi som har slik erfaring, å ordlegge oss slik at tilhørerne godt nok oppfatter hva det snakkes om.

Jeg mener erfaring fra slikt intrikat påvirkningsarbeid er et nødvendig fortrinn om presidenten effektivt skal nå foreningens politiske mål. Her skiller kandidatene seg fra hverandre. Høstmælingen har betydelig erfaring med påvirkningsarbeid. Et eksempel er at han var sentral da foreningen fikk gjennomslag for lovfesting av psykologer i kommunen.

Visepresident Heidi Tessand har signalisert at hun er på linje med Høstmælingen og ikke Skard i hvordan foreningen skal jobbe for å påvirke. Det er altså en reel uenighet.

- Les også: **Skards veivalg er ikke mitt**

Angrep og forsvar

«Etter min oppfatning inntar Skard en angrepsposisjon når

han sier at Tessands fremstilling er et skremselsbilde, og det misliker jeg»

Etter min oppfatning inntar Skard en angrepsposisjon når han sier at Tessands fremstilling er et skremselsbilde, og det misliker jeg. Jeg ønsker meg en president som møter uenighet med å tydeliggjøre eget standpunkt og bedre forstår den andres standpunkt, ikke inntar en angrepsposisjon. Jeg ønsker meg ikke en diskurs der angrep og forsvar blir gjennomgangsmelodi.

Skard annonserte sitt presidentkandidatur med en kraftig kritikk av nåværende president Tor Levin Hofgaard og hele Psykologforeningens arbeid de siste årene. Jeg er usikker på om Skard i sitt daværende innlegg kjente foreningen for dårlig til å vite hva de faktisk har jobbet med, eller om det var et strategisk grep å ensidig fokusere negativt på hva han mener de ikke gjør. I påvirkningsarbeid er min erfaring at en kommer lenger når en klarer å anerkjenne motpartens gode intensjoner og handlinger, samtidig som en tydeliggjør hva en er uenig i. Dette savner jeg hos Skard slik han har fremstilt seg til nå.

- Les også: [Kandidaten](#)

Ledelse er et eget felt

Både Skard og Høstmælingen har annonsert betydelige endringer som de ønsker å iverksette dersom de blir valgt, se kandidatenes egne innlegg. Jeg tror både valgkampen og endring i toppledelsen vil få store konsekvenser, slik det også fikk for 12 år siden.

Skard fremstår som en dyktig psykolog, men et presidentskap krever mer. Ledelse i seg selv er et eget felt. Psykologer bærer med seg kompetanse som er relevant inn i ledelse, men en god kliniker er ikke nødvendigvis en god leder. Det er viktig at presidenten vår har inngående kompetanse om de systemene vi jobber i, både spesialisthelsetjenesten og de andre tariffområdene. Presidenten må forstå hvordan Psykologforeningen fungerer som en fag- og faglig forening. Presidenten bør ha særlig kompetanse innenfor politisk påvirkning, da det er viktig for å skape de endringen vi trenger i de virksomhetene der psykologer jobber. I tillegg må presidenten mestre ledelse. Dette vet vi at Høstmælingen gjør.

Slik jeg ser det har vi en god kandidat i Skard, men en eminent kandidat i Høstmælingen. Jeg er bekymret for at medlemmene ikke ser forskjellen.

Vår unike posisjon

Proessen med stadig å forbedre påvirkningsarbeidet skal fortsette, men den bør videreføre de prinsipper og den tradisjon som Psykologforeningen allerede har hatt suksess med. Det er lett å glemme at vi psykologer her i Norge er i en helt annen posisjon enn de fleste andre steder i Europa. Det er ingen tilfeldighet. Det er et resultat av foreningens systematiske arbeid og stadig mer profesjonelle arbeid gjennom mange, mange år. Det er en kurs som jeg tror Høstmælingen og Tessand har den beste

forutsetningen for å videreføre og videreutvikle. Derfor er de to mine kandidater når landsmøtet skal velge presidentskap i november.

TEKST

Helene Kindle-Skau, psykologspesialist, Stiftelsen Kirkens Familievern